

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 620 af 8. december 1982 blev bistanndslovens § 37, stk. 4, indført.

Socialministeriets eget skøn over antallet af familier, der ville blive ramt af denne forringelse i bistanndsloven, har vist sig ikke at holde stik. Efter de seneste oplysninger fra Danmarks Statistik er mindst 43.000 familier i øjeblikket på den lave sats. Denne sats er pr. 1. juli 1983 for enlige 3.105 kr. og for ægtepar 4.642 kr. Dette beløb skal dække underhold og alle faste udgifter. For hvert barn ydes et tillæg på 530 kr. pr. måned.

Kommunernes socialudvalg har i henhold til bistanndslovens § 43, stk. 3, hjemmel til at forhøje hjælpen til dækning af boligudgifter, der ikke kan afholdes inden for det udmålte beløb, såfremt en billigere bolig ikke kan fremskaffes. Denne hjemmel anvendes i de enkelte kommuner højst forskel-

ligt, og der er således set eksempler på, at nogle kommuner helt afviser at anvende dispensationsbestemmelsen, medens andre kommuner har håndfaste tilskudsregler, der afbøder de værste virkninger af denne nedskæring.

Gennem eksempler i dagspressen og fra socialforvaltningerne er det blevet klart, at en række familier, hovedsagelig enlige kvinder med børn, er så hårdt ramt af denne nedsatte bistanndshjælp, at disse familier ligger på fattigdomsgrænsen, hvor selv den mindste uforudsete udgift får hele budgettet til at vælte.

Ved at ophæve bistanndslovens § 37, stk. 4, undgår man, at de svageste grupper i særlig grad rammes af offentlige nedskæringer, og en tilkendegivelse fra folketingets flertal på dette område må samtidig tages som udtryk for, at man ikke ønsker, at disse grupper skal betale for krisens virkninger.